

**ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І ПІДПРИЄМНИЦТВА»**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою
ПВНЗ «ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І
ПІДПРИЄМНИЦТВА»
протокол №3/1 від «28» травня 2025 р.

ВВЕДЕНО В ДІЮ

наказом в.о. ректора
ПВНЗ «ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І
ПІДПРИЄМНИЦТВА» №8
від «29» травня 2025 р.

В.о. ректора

Ельзара ЗАВОЛОКІНА

ПОЛОЖЕННЯ

**про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин в
ПРИВАТНОМУ ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ
«ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І ПІДПРИЄМНИЦТВА»**

м. Київ, 2025 р.

ЗМІСТ

1	ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	3
2	СИСТЕМА СПРИЯННЯ ДОТРИМАННЮ ПРИНЦИПІВ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА ЕТИКИ АКАДЕМІЧНИХ ВЗАЄМОВІДНОСИН В ІНСТИТУТІ ТА ЗАХОДИ З ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОРУШЕНЬ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В ОСВІТНЬО-НАУКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	4
3	УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ НА ЗАГАЛЬНОІНСТИТУТСЬКОМУ ТА ЛОКАЛЬНОМУ РІВНЯХ	6
4	ОСНОВНІ ВИЗНАЧЕННЯ, ВИДИ ПОРУШЕНЬ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА ЕТИКИ АКАДЕМІЧНИХ ВЗАЄМОВІДНОСИН ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ОСВІТНЬО-НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРИНЦИПИ ЇХ ВСТАНОВЛЕННЯ	7
5	ПОРЯДОК ВИЯВЛЕННЯ ФАКТІВ ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ	11
6	ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ ПРО ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ	12
7	ПОРЯДОК ПЕРЕВІРКИ ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТІВ ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ	15
8	ОЦІНКА РІВНЯ ОРИГІНАЛЬНОСТІ ТА УМОВИ ВИЗНАННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ ПРАВОМІРНИМИ	16
9	ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ	18
10	ПРОЦЕДУРА АПЕЛЯЦІЇ	
11	ПРАВА ОСОБИ-ПОРУШНИКА АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ	21
12	ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	23
	ДОДАТКИ	25

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин в ПРИВАТНОМУ ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ «ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І ПІДПРИЄМНИЦТВА» (далі - Положення) розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про авторське право і суміжні права», нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, чинних наказів та листів Міністерства освіти і науки України, іншої загальнодержавної нормативної бази, зокрема: листів Міністерства освіти і науки № 1/11-8681 від 15.08.2018 р. «Рекомендації щодо запобігання академічному плагіату та його виявлення в наукових роботах», № 1/9-650 від 23.10.2018 р. «Щодо рекомендацій з академічної доброчесності для закладів вищої освіти», №1/9-263 від 20.05.2020р. «До питання уникнення проблем і помилок у практиках забезпечення академічної доброчесності», Постанови Кабінету Міністрів України № 897 від 26.08.2021 р. «Про затвердження Порядку скасування рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації», Постанови Кабінету Міністрів України № 1197 від 17.11.2021 р. «Деякі питання присудження (позбавлення) наукових ступенів» та застосовується в частині, що не суперечить чинному законодавству, загальнодержавній та внутрішньоінститутській нормативній базі.

1.2. Положення визначає основні засади академічної доброчесності в освітньо-науковій діяльності інститутської громади як невід'ємної складової системи забезпечення якості вищої освіти та освітньої діяльності ПРИВАТНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І ПІДПРИЄМНИЦТВА» (далі – Інститут), при вирішенні питань кадрового забезпечення, підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів та підвищення їх кваліфікації тощо.

1.3. Положення визначає процедури реагування на внутрішні і зовнішні звернення щодо потенційних порушень академічної доброчесності з боку наступних категорій осіб:

- здобувачі вищої освіти всіх рівнів та співробітники Інституту (у тому числі його відокремлених структурних підрозділів) під час здійснення ними освітньо-наукової діяльності;

- особи, яким вже присуджено ступінь вищої освіти першого (бакалавр) або другого (магістр) рівнів та присвоєно відповідну кваліфікацію та які порушили академічну доброчесність під час здобуття ступеня вищої освіти в інституті;

- особи, яким вже присуджено ступінь вищої освіти третього (доктор філософії) або наукового (доктор наук) рівня та присвоєно відповідну кваліфікацію та які порушили академічну доброчесність під час здобуття ступеня вищої освіти в Інституті.

1.4. Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;

- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;
- об'єктивне оцінювання результатів навчання.

1.5. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації».

2. СИСТЕМА СПРИЯННЯ ДОТРИМАННЮ ПРИНЦИПІВ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА ЕТИКИ АКАДЕМІЧНИХ ВЗАЄМОВІДНОСИН В ІНСТИТУТІ ТА ЗАХОДИ З ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОРУШЕНЬ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В ОСВІТНЬО-НАУКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

2.1. Система забезпечення академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин (далі – академічної доброчесності) в Інституті має наступні логічно взаємопов'язані між собою складові:

2.1.1. нормативну базу, яка на системному рівні описує механізми впровадження принципів академічної доброчесності в науковий та освітній процеси, заходи з забезпечення дотримання принципів академічної доброчесності, процедури попередження та боротьби з порушеннями принципів академічної доброчесності.

2.1.2. структурні підрозділи та уповноважені комісії, які забезпечують популяризацію академічної доброчесності, їх впровадження в освітньо-наукову діяльність Інституту, а також виконують наглядову та контролюючу функцію, зокрема:

- комісія з академічній доброчесності;

- комісія з етики та управління конфліктами;

- апеляційна комісія комісії з розгляду питань порушення академічної доброчесності (далі – робочі комісії);

2.1.3. інструменти впровадження академічної доброчесності у освітню і наукову діяльність Інституту, які несуть просвітницьку функцію та за допомогою яких стає можливим попередження випадків порушення академічної доброчесності, у тому числі:

- інформаційно-консультативне супроводження викладачів та здобувачів вищої освіти через створення відповідних ресурсів на сайті бібліотеки, друк буклетів та постерів, розробка та поширення відеороликів та інша діяльність з промоції принципів академічної доброчесності;

- масові відкриті онлайн-курси «Академічна доброчесність: виклики, дії, успішні історії», «Основи інформаційної грамотності та роботи з даними»;

- участь у програмах підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників, зокрема «Етика та академічна доброчесність в освіті і науці», «Дослідницька доброчесність» тощо;

- лекції основних стейкхолдерів вищої освіти (відомих роботодавців, експертів тощо) з тематики переваг доброчесного навчання та реалізації наукових досліджень, цикли тренінгів для всіх учасників освітнього і наукового процесів в рамках всеукраїнських та міжнародних проєктів з академічної доброчесності, грантових програм тощо;

2.1.4. інструменти контролю дотримання принципів академічної доброчесності у освітню і наукову діяльність Інституту, які передбачають:

- здійснення анкетування учасників наукового та освітнього процесів на предмет порушень академічної доброчесності;

- обов'язкову перевірку наукових, навчально-методичних, кваліфікаційних та навчальних робіт на наявність ознак академічного плагіату відповідно до створеної нормативної бази тощо.

2.2 Попередження порушень принципів академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин в академічному середовищі Інституту здійснюють відповідні підрозділи Інституту шляхом проведення комплексу профілактичних заходів, основні з яких полягають в:

- інформуванні здобувачів вищої освіти та співробітників Інституту про необхідність дотримання правил Кодексу академічної доброчесності, виконання цього Положення та інших загальнодержавних і внутрішньоінститутських нормативних документів, правил академічної етики;

- підписанні здобувачами вищої освіти та співробітниками Інституту Декларації про дотримання принципів академічної доброчесності;

- організації заходів з популяризації основ інформаційної культури;

- викладанні основ академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин в окремих питаннях обов'язкових дисциплін;

- формуванні завдань для навчальних та кваліфікаційних робіт з використанням педагогічних інновацій, що сприяють розвитку творчого підходу здобувачів вищої освіти до їх виконання;

- розповсюдженні методичних матеріалів з уніфікованим визначенням вимог щодо належного оформлення посилань на використані у письмових роботах;

- проведенні семінарів з представниками компаній-розробників програм перевірки робіт на наявність ознак академічного плагіату для здобувачів вищої освіти, наукових, науково-педагогічних і педагогічних працівників (окремо для кожної групи);

- створенні інформаційних та методичних матеріалів, присвячених

інформаційній грамотності та попередженню плагіату;

- розробці спільно з представниками роботодавців інформаційних матеріалів щодо корпоративної культури на робочому місці та переваг чесного навчання;

- створенні та розміщенні в Інституті матеріалів, присвячених популяризації принципів академічної доброчесності серед осіб, що здобувають вищу освіту або науковий ступінь (банери, інфографіка, відеоролики, роздаткові матеріали тощо);

- розміщенні в інституційному репозиторії кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти (в обов'язковому порядку після їх захисту), наукових та методичних робіт науково-педагогічних працівників для забезпечення прозорості, чесності, відповідальності та інших принципів академічної доброчесності;

- щорічному проведенні інших заходів з питань впровадження академічної доброчесності в освітньо-наукову діяльність Інституту для здобувачів вищої освіти та співробітників Інституту.

3. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ НА ЗАГАЛЬНОІНСТИТУТСЬКОМУ ТА ЛОКАЛЬНОМУ РІВНЯХ

3.1. Управління процесом дотримання академічної доброчесності на загальноінститутському рівні здійснює ректор та за розподілом повноважень ректора функцію загального контролю щодо дотримання академічної доброчесності в освітній і науковій діяльності Інституту виконує проректор з науково-педагогічної роботи.

3.2. Наказом ректора створюється Комісія з етики та управління конфліктами, функції якої визначені відповідним наказом ректора. На термін розгляду конкретної справи про потенційне порушення академічної доброчесності наказом ректора або розпорядженням проректора з науково-педагогічної роботи, завідувача кафедри можуть створюватися робочі комісії.

3.2.1. До складу зазначених комісій входять відповідні посадові особи, найбільш досвідчені співробітники Інституту та представники органів студентського самоврядування Інституту (у разі розгляду порушень академічної доброчесності здобувачами вищої освіти, що навчаються в Інституті. За необхідністю до складу комісій (за їх згодою) можуть вводитися представники вітчизняних і закордонних організацій, закладів вищої освіти, наукових установ, підприємств тощо.

До складу зазначених комісій не можуть входити особи, які притягувались до академічної відповідальності за порушення академічної доброчесності. У разі встановлення факту порушення академічної доброчесності членом комісії він виводиться з її складу наказом ректора.

3.2.2. Засідання зазначених комісій вважаються правомірними у разі, якщо участь у їх роботі приймає не менше двох третин членів. Рішення комісій вважаються прийнятими, якщо вони підтримані простою більшістю голосів її

членів відкритим голосуванням.

3.3. У безпосередньому підпорядкуванні ректору знаходиться група сприяння академічній доброчесності (далі – Група). Головна мета діяльності Групи – сприяння дотриманню принципів академічної доброчесності в освітньо-науковій діяльності Інституту. Завдання, функції, порядок організації роботи Групи, її структура, порядок взаємодії Групи з іншими підрозділами Інституту, відповідні права та межі відповідальності Групи можуть визначатися окремими розпорядженнями ректора Інституту.

3.4. Управління процесом дотримання академічної доброчесності в освітній діяльності здійснюється проректором з науково-педагогічної роботи.

3.5. Популяризація академічної доброчесності, інформування здобувачів вищої освіти про неприпустимість порушення академічної доброчесності та реалізація заходів щодо запобігання проявам академічної недоброчесності проводиться у тому числі студентським самоврядуванням, науковим товариством здобувачів вищої освіти (слухачів), тощо.

3.6. Інформаційна діяльність щодо популяризації академічної доброчесності модерується проректором з науково-педагогічної роботи.

4. ОСНОВНІ ВИЗНАЧЕННЯ, ВИДИ ПОРУШЕНЬ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА ЕТИКИ АКАДЕМІЧНИХ ВЗАЄМВІДНОСИН ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ОСВІТНЬО-НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРИНЦИПИ ЇХ ВСТАНОВЛЕННЯ

4.1. Основні визначення.

Автор – фізична особа, творчою працею якої створено твір.

Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Етика академічних взаємовідносин – сукупність встановлених і визнаних освітньою та науковою спільнотами правил моралі здобувачів вищої освіти, працівників Інституту.

Ілюстративне запозичення – відтворення ілюстрації з першоджерела.

Парафраза – переказ, виклад першоджерела своїми словами.

Першоджерело – безпосереднє джерело певних відомостей або оригінальна основоположна праця (опублікований текст інших авторів), що містить первинну інформацію.

Твір (робота, матеріал) – інформація, як результат наукової чи навчально-методичної діяльності конкретної особи (чи у співавторстві), представлена на паперових носіях або в електронному вигляді у мережі Інтернет (монографія, підручник, навчальний посібник, стаття, тези, препринт, автореферат і рукопис дисертації (дисертаційна робота), магістерська чи бакалаврська робота, курсова робота чи проект, реферат, есе, контрольна робота тощо).

Текстове запозичення – дослівне відтворення тексту першоджерела.

Унікальність тексту твору (роботи, матеріалу) – наявність в творі (роботі, матеріалі) текстів, таблиць, ілюстративних матеріалів, в якій відсутні текстові запозичення та парафрази.

Цитата – порівняно стислий уривок з літературного, наукового чи будь-якого іншого (у тому числі оприлюдненого у мережі Інтернет) твору, який використовується, з обов'язковим посиланням на його автора і джерело цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілішими власні твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні.

4.2. *Порушеннями академічної доброчесності, притаманними освітньо-науковій діяльності є:*

4.2.1. *академічний плагіат* – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих матеріалів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;

Основними видами академічного плагіату є:

- *агрегатор* – текст та/або ілюстрації мають належне оформлення цитат, але майже не містить оригінальних думок, власного внеску автора (стосується лише наукових робіт, де обов'язковою частиною є авторські дослідження);

- *використання неіснуючих джерел* – текст містить посилання на неіснуючі джерела, недостовірні або неточні відомості про джерела;

- *гібрид* – поєднання цитованих джерел і скопійованих матеріалів (тексту, ілюстрацій) без посилання;

- *«знайти-замінити»* – зберігається основний зміст джерела зі зміною ключових слів і фраз;

- *клонування* – копіювання, точне відтворення (слово в слово) чужого тексту та/або запозичення ілюстрацій з наступним представленням їх як авторських;

- *копіювання* – матеріал містить значну частину тексту та/або ілюстрації одного джерела без змін.

- *мешап* – мікс (змішування) скопійованих матеріалів із кількох джерел;

- *ремікс* – парафраза матеріалів кількох джерел упорядковуються так, щоб текст виглядав цілісним;

- *ретвіт* – текст містить належне цитування, але, по суті, дублює формулювання та/або структуру першоджерела (стосується лише наукових робіт, де обов'язковою частиною є авторські дослідження);

4.2.2. *самоплагіат* – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових досліджень, використання власних попередніх праць в іншому контексті, без посилань на те, що така праця вже була раніше використана або опублікована;

4.2.3. *фабрикація* – вигадання даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі та/або наукових дослідженнях;

4.2.4. *фальсифікація* – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу та/або наукових досліджень;

4.2.5. *списування* – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх

джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;

4.2.6. *обман* – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу;

4.2.7. *необ'єктивне оцінювання* – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів вищої освіти; невчасне повідомлення здобувачів освіти про систему оцінювання результатів навчання; застосування системи оцінювання, що не відповідає декларованим цілям та завданням теми, дисципліни, практики, освітньої програми тощо; відсутність об'єктивних критеріїв оцінювання.

4.3 До дій, які матимуть наслідком вчинення порушення академічної доброчесності або порушення етики академічних взаємовідносин, також відносяться такі як:

- порушення авторського права, яке полягає в будь-якій зміні твору, що може зашкодити честі і репутації автора;
- підробка підписів в офіційних документах;
- вчинення дій в умовах реального конфлікту інтересів;
- використання родинних або службових зв'язків для отримання позитивної або вищої оцінки при складанні будь-якого виду підсумкового контролю або переваг у науковій роботі;
- непотизм, перевищення повноважень, «професорська нечесність» – використання родинних зв'язків чи службового становища для отримання переваг у навчальній, позанавчальній, науковій чи адміністративній сфері;
- включення до списку авторів навчальних, наукових видань або виконавців проекту осіб, які не брали участь у підготовці (написанні) та в отриманні результатів, маніпулювання авторством або зневага до ролі інших осіб в публікаціях;
- придбання в інших осіб чи організацій з наступним поданням як власних результатів освітньо-наукової діяльності;
- запозичення результатів інших наукових груп;
- крадіжка результатів досліджень у межах однієї наукової групи;
- викривлення наукових досягнень;
- перебільшення важливості та практичної значущості результатів;
- вплив на результати анкетування здобувачів вищої освіти щодо якості вивчення навчальних дисциплін;
- надання відгуків або рецензій на наукові чи навчальні роботи без належного проведення їх експертизи;
- надання спонсорам можливості ставити під загрозу незалежність дослідного процесу або повідомлення про результати таким чином, щоб сформулювати або поширити упереджене уявлення про дослідження;
- академічний саботаж – завдання шкоди, псування, затримка або непотрібне ускладнення навчальної або дослідницької роботи інших осіб, навмисне знищення даних, уповільнення процесу рецензування роботи автора для використання результатів у власних цілях тощо;
- ігнорування передбачуваних порушень академічної доброчесності

іншими особами, або вчинення дій, спрямованих на приховування порушення;

- зловмисне звинувачення дослідника в скоєнні порушення принципів академічної доброчесності;

- надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі (хабарництво), використання шантажу;

- примусові благодійні внески та примусова праця – примушення здобувачів вищої освіти сплачувати гроші чи виконувати певну працю під загрозою зумисно завдати шкоди інтересам і правам особи у навчанні, побуті чи інших питаннях;

- використання під час оцінювання результатів навчання заборонених допоміжних матеріалів (шпаргалок, конспектів тощо) та технічних засобів (мікронавушників, телефонів, смартфонів, планшетів тощо);

- симуляція погіршення стану здоров'я, хвороби, з метою уникнення контрольних заходів оцінювання результатів навчання;

- проходження процедур контролю знань підставними особами;

- здавання або репрезентація різними особами робіт з однаковим змістом як результату навчальної діяльності;

- написання не своїх варіантів завдань на контрольних заходах;

- колективна співпраця між здобувачами вищої освіти заради отримання спільної для всіх вигоди (окрім видів робіт, які передбачають колективну співпрацю та визначені нормативними документами до навчальних дисциплін);

- вчинення дій, направлених на попереднє та незаконне ознайомлення зі змістом матеріалів підсумкового контролю;

- використання системи прихованих сигналів (звукових, жестових та ін.) при виконанні групових контрольних заходів, тестів, тощо з однаковими варіантами;

- вибіркове цитування для поліпшення власних показників або поліпшення показників наукових журналів, рецензентів наукових публікацій чи колег;

- необов'язкове розширення бібліографії дослідження;

- створення або підтримка журналів та видавництв, які підривають авторитет наукових досліджень («хижацькі» журнали та видавництва).

4.4. Наведені у п. 4.2, 4.3 переліки не є вичерпними та не охоплюють всіх діянь, що можуть містити ознаки порушення академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин.

4.5 Встановлення факту порушення академічної доброчесності базується на таких основних принципах:

- усвідомлення важливості академічної доброчесності та відповідальності за її порушення;

- нульова толерантність до порушення академічної доброчесності;

- дотримання норм законодавства та внутрішніх нормативних документів Інституту;

- справедливість та об'єктивність;

- правова визначеність, відкритість та прозорість правил і процедур виявлення фактів порушення академічної доброчесності та відповідальності за її порушення.

5. ПОРЯДОК ВИЯВЛЕННЯ ФАКТІВ ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

5.1. Виявлення можливих фактів порушення академічної доброчесності в освітньо-науковій діяльності Інституту здійснюється:

- внутрішніми викривачами – здобувачами вищої освіти, викладачами (в межах дисциплін, які вони викладають), керівниками кваліфікаційних робіт, проректорами, керівництвом структурних підрозділів, оргкомітетів конференцій та іншими співробітниками;

- зовнішніми викривачами – сторонніми фізичними або юридичними особами.

5.2. Виявлення можливих фактів порушення академічної доброчесності у формі академічного плагіату здійснюється відповідно до Порядку перевірки навчальних, кваліфікаційних, науково-методичних та наукових робіт на наявність ознак академічного плагіату, який є додатком до Положення.

5.3. Підставою для початку розгляду справи про порушення академічної доброчесності є офіційне звернення (повідомлення), яке має містити всі вказані нижче елементи:

- прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи, стосовно якої порушено питання про порушення нею академічної доброчесності;

- зміст порушення академічної доброчесності та докази, що підтверджують факт порушення (у разі розгляду справи про порушення академічної доброчесності у вигляді плагіату – обов'язково прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) автора/авторів та посилання на джерело оприлюднення розробок, наукових (науково-технічних) результатів, що належать іншим особам та були використані особою, стосовно якої порушено питання про порушення нею академічної доброчесності);

- прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної або юридичної особи, його поштову адресу або адресу електронної пошти, а також номер телефону;

- інші додаткові відомості (за наявності).

Не допускається подання звернення без обґрунтованої інформації по суті порушення, з неправдивою (наклепницькою) інформацією про факт порушення, яка базується на неперевіраних фактах (носить характер припущення). Анонімні повідомлення розглядаються за умови надання фото-, аудіо- чи відео-підтверджень конфлікту (окрім випадку розгляду справи про скасування рішення про присудження початкового, першого або другого ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації, де анонімні повідомлення про порушення академічної доброчесності не підлягають розгляду).

5.4 Звернення може бути також подано від імені здобувача вищої освіти у

разі, якщо він став свідком порушення академічної доброчесності або готовий надати обґрунтовану інформацію щодо скоєння порушення академічної доброчесності з боку іншого здобувача вищої освіти чи педагогічного, науково-педагогічного, наукового працівника Інституту або структурного підрозділу.

5.5 Ініціювання розгляду справи про порушення академічної доброчесності може відбуватись не лише за офіційним зверненням, але й за рішенням колегіальних органів управління Інститутом, структурним підрозділом Інституту.

5.6 Розгляд справи може відбуватись без звернення у випадку виявлення викладачами (в межах дисциплін, які вони викладають) і керівниками кваліфікаційних робіт фактів порушення академічної доброчесності з боку здобувачів вищої освіти під час здійснення ними освітньо-наукової діяльності. В такому разі рішення про застосування зазначеними у цьому пункті особами заходів з переліку визначених п.п. 7.2.1 і 7.2.2 Положення відбувається без участі Комісії з етики та управління конфліктами або робочої комісії.

5.7 У разі, якщо викладач, керівник кваліфікаційної роботи або посадова особа не уповноважений(а) приймати рішення про призначення окремих видів академічної відповідальності, він (вона) подає на ім'я ректора клопотання про створення комісії з академічної доброчесності для розгляду порушення або про розгляд порушення Комісією з етики та управління конфліктами (відповідно до повноважень комісій щодо призначення видів академічної відповідальності, які зазначені у п.п. 7.3 та 7.4 Положення). У клопотанні вказується обґрунтована інформація по суті порушення та пропозиція щодо виду академічної відповідальності для порушника.

6. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ ПРО ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

6.1 Розгляд справи про порушення академічної доброчесності та прийняття рішення про вид академічної відповідальності чи інший захід (рекомендацію про призначення виду академічної відповідальності з подальшим затвердженням відповідним органом управління або посадовою особою) за результатами розгляду в межах повноважень, можуть здійснювати:

- у разі порушення академічної доброчесності здобувачем вищої освіти всіх рівнів – викладач, керівник кваліфікаційної роботи, завідувач кафедри, робоча комісія, Комісія з етики та управління конфліктами;
- у разі порушення академічної доброчесності співробітником – керівник структурного підрозділу, проректор з науково-педагогічної роботи, робоча комісія, Комісія з етики та управління конфліктами;
- у разі порушення академічної доброчесності особою, якій вже присуджено ступінь вищої освіти будь-якого рівня та присвоєно відповідну кваліфікацію – Комісія з етики та управління конфліктами.

6.2 До розгляду справи про порушення академічної доброчесності в обов'язковому порядку долучаються експерти (група експертів). Призначення експертів відбувається розпорядженням голови Комісії з етики та управління

конфліктами, голови робочої комісії, посадових осіб, які відповідно до Положення уповноважені створювати робочі комісії.

Кваліфікація експертів, які залучаються до розгляду справ про порушення академічної доброчесності, повинна відповідати таким вимогам:

- відсутність порушень академічної доброчесності;
- ґрунтовні знання загальнодержавної та внутрішньоінститутської нормативної бази, рекомендації міжнародних організацій, присвячених питанням академічної доброчесності;
- відповідність галузі знань (науковому напрямку) щодо конкретної справи, яка розглядається.

6.3 У випадку виявлення викладачами (в межах дисциплін, які вони викладають) і керівниками кваліфікаційних робіт фактів порушення академічної доброчесності з боку здобувачів вищої освіти під час здійснення ними освітньо-наукової діяльності викладачі і керівники кваліфікаційних робіт можуть одночасно бути експертами за умови відповідності їх кваліфікації наведеним вище вимогам.

6.4 Процедура розгляду факту порушення академічної доброчесності Комісією з етики та управління конфліктами або робочою комісією складається з таких етапів:

- вжиття всіх можливих заходів інформування підозрюваної особи зазначеними у п. 6.1 особами або комісіями про підозру у скоєнні порушення академічної доброчесності та про розгляд справи;
- проведення службового розслідування;
- підготовка протоколу про результати службового розслідування з висновками та визначенням виду академічної відповідальності.

6.5 Розгляд факту порушення академічної доброчесності проводиться конфіденційно з інформуванням про хід розгляду справи лише членів комісій, вищих посадових осіб та особи, що підозрюється у скоєнні порушення академічної доброчесності. При цьому особа, стосовно якої порушено питання про порушення нею академічної доброчесності, має право:

- ознайомитись із матеріалами, що розглядаються комісією, протоколом про результати службового розслідування та іншою інформацією, яка відноситься до розгляду факту порушення, подавати до них зауваження;
- за власною ініціативою чи запитом комісії надавати письмові пояснення по суті справи, відмовитись від пояснень у разі запиту на їх надання від комісії, брати участь у дослідженні доказів порушення академічної доброчесності;
- бути присутньою на засіданні комісії на етапі розгляду питання про притягнення її до академічної відповідальності.

6.6 Розгляд справи про порушення академічної доброчесності та прийняття рішення за наслідками розгляду справи проводиться в тижневий термін з дня надходження повідомлення про порушення. Зазначений термін може бути продовжений за умови необхідності збору додаткових відомостей чи документів, про що учасники справи мають бути повідомлені письмово або особисто.

6.7 Експертний висновок за результатами розгляду справи про порушення

академічної доброчесності повинен містити:

- дату формування експертного висновку;
- відомості про експерта або групу експертів;
- підставу для проведення експертизи;
- перелік міжнародних документів, національної та інститутської нормативної бази, на основі якої проводився розгляд справи;
- перелік матеріалів справи, які були взяті до уваги під час проведення експертизи;
- перелік аргументів, який підтверджує або спростовує факт порушення академічної доброчесності;
- висновки про підтвердження або спростування порушення академічної доброчесності; у разі підтвердження порушення академічної доброчесності –
 - конкретний вид порушення або перелік порушень;
 - додатки.

У додатках до експертного висновку, окрім іншого необхідного для розуміння сутності справи, обов'язково додаються усі матеріали звернення.

За результатами експертизи можуть також бути встановлені інші порушення академічної доброчесності, окрім зазначених у зверненні. Можливе спростування порушення академічної доброчесності, наведеного у зверненні, із встановленням факту інших порушень академічної доброчесності.

Експертний висновок не повинен містити рекомендацій щодо призначення виду академічної відповідальності за порушення академічної доброчесності.

6.8 У випадку виявлення викладачами (в межах дисциплін, які вони викладають) і керівниками кваліфікаційних робіт фактів порушення академічної доброчесності з боку здобувачів вищої освіти під час здійснення ними освітньо-наукової діяльності та призначення викладачами і керівниками кваліфікаційних робіт особисто заходів, визначених п.п. 9.2.1 та 9.2.2 Положення, експертний висновок за результатами розгляду справи про порушення академічної доброчесності не є обов'язковим.

6.9 У разі проведення експертизи групою експертів кожен з експертів може мати окрему думку, яку він викладає письмово та прикладає до висновку експертної групи.

6.10 На основі експертного висновку та (у разі наявності) окремої думки (окремих думок) експерта (експертів) формується висновок Комісії з етики та управління конфліктами або робочої комісії, який повинен містити:

- рішення щодо підтвердження або спростування порушення академічної доброчесності;
- у разі підтвердження порушення академічної доброчесності – рішення про призначення виду академічної відповідальності з наступною подачею його на затвердження ректору або посадовій особі, розпорядженням якої створено комісію з академічної доброчесності.

До рішення додається експертний висновок. Допускається включення в експертний висновок та висновок зазначених вище комісій інших складових, які додатково розкривають сутність справи.

7. ПОРЯДОК ПЕРЕВІРКИ ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТІВ ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

7.1. Для перевірки та встановлення фактів порушення академічної доброчесності у наукових та навчально-методичних працях (монографій, підручників, посібників, статей, дисертацій, кваліфікаційних робіт тощо) в Інституті забезпечується доступ до антиплагіатного сервісу. Для технічного забезпечення роботи з антиплагіатним сервісом в Інституті призначається відповідальна особа з числа працівників Інституту (далі - Відповідальна особа).

7.2. Перевірка рукописів наукових та навчально-методичних праць (монографій, підручників, посібників, науково-практичних рекомендацій та ін.) на академічний плагіат є обов'язковою умовою прийняття їх до розгляду Вченої ради Інституту.

7.2.1. Перед поданням на перевірку наукових та навчально-методичних робіт (монографії, підручника чи навчального посібника, кваліфікаційні роботи, курсові, звіти та ін.) на академічний плагіат автор(и) готує файл рукопису у форматі (doc., pdf.) та подає готовий файл рукопису (кваліфікаційні роботи подаються на перевірку за 10 днів до захисту, курсові та звіти за 5 днів до захисту) в електронному вигляді Відповідальній особі.

7.2.2. Після отримання файлу рукопису від автора(ів) для проведення перевірки на академічний плагіат Відповідальна особа у термін до 2 календарних днів:

- 1) перевіряє рукопис через антиплагіатний сервіс;
- 2) передає сформований звіт подібності результатів перевірки рукопису через антиплагіатний сервіс Комісії з академічної доброчесності (далі – Комісія), до складу якої входять не менше 3-х осіб, що мають науковий ступінь за спеціальністю та відповідає профілю поданого матеріалу чи суміжних спеціальностей, і 2-ох представників студентства.

7.2.3. Комісія оформлює прийняте рішення у вигляді протоколу за зразком (Додаток 1) у письмовій формі не пізніше ніж за 2 календарні дні з моменту одержання звітів подібності та приймає рішення щодо подальшої процедури розгляду рукопису.

7.2.3.1. Роботи, які мають задовільний чи високий рівень оригінальності тексту допускаються до захисту/друку (шкала оцінювання рівня оригінальності у Розділі 7 цього Положення).

7.2.3.2. Роботи, які мають низький рівень оригінальності тексту повертаються автору (авторам) на доопрацювання на термін не більше 2-х календарних днів. Після чого відправляється на повторну перевірку, яка здійснюється в термін не більше 1 календарного дня. За потреби, для розгляду звіту подібності Комісія може залучати автора (авторів).

7.2.3.3. Роботи, які мають неприйнятний або низький рівень оригінальності тексту рукопису за результатами повторної перевірки не допускаються до захисту/друку.

7.3. По завершенню повного процесу перевірки рукописів на факт порушення академічної доброчесності, включаючи повторну перевірку,

сформовані звіти та висновки Комісії зберігаються в обов'язковому порядку.

8. ОЦІНКА РІВНЯ ОРИГІНАЛЬНОСТІ ТА УМОВИ ВИЗНАННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ ПРАВОМІРНИМИ

8.1. У системі запобігання академічного плагіату в Інституті в якості критерію оригінальності творів використовується показник рівня оригінальності тексту у відсотках, отриманих за допомогою антиплагіатного сервісу перевірки на плагіат і зменшений на відсоток правомірних запозичень.

8.2. Для наукових, навчально-методичних та кваліфікаційних (магістерських, бакалаврських), курсових робіт рекомендованою є наступна шкала оцінки залежно від кількісного показника рівня оригінальності твору, яка наведена в табл. 1.

Таблиця 1

Для авторефератів та дисертацій	Для магістерських кваліфікаційних робіт, монографій та рукописів наукових статей	Для бакалаврських кваліфікаційних робіт, рукописів підручників, навчальних посібників та інших робіт	Рівень оригінальності твору	Рекомендована дія
понад 85 %	понад 75 %	понад 70 %	Високий	Текст вважається оригінальним та не потребує додаткових дій щодо запобігання неправомірним запозиченням. Передається на розгляд Комісії з академічної доброчесності

від 70 до 85%	від 60 до 75%	від 55 до 70%	Задовільний	Наявні окремі ознаки академічного плагіату. Слід пересвідчитись у наявності посилань на першоджерела для цитованих фрагментів. Передається на розгляд Комісії академічної доброчесності, яка визначає необхідність повторної перевірки
від 50 до 70%	від 40 до 60%	від 35 до 55%	Низький	Наявні певні ознаки академічного плагіату, але матеріал може бути прийнятий за умови доопрацювання з обов'язковою наступною перевіркою на оригінальність доопрацьованого твору
менше 50%	менше 40%	менше 35%	Неприйнятний	Наявні істотні ознаки плагіату. Матеріал до розгляду не приймають.

8.3. Виявлені у тексті твору запозичення вважаються правомірними, якщо вони є:

- власними назвами (індивідуальними найменуваннями окремих одиничних об'єктів, у т. ч. найменуваннями установ, назвами праць, які досліджувалися у творі, бібліографічними посиланнями на джерела та ін.);
- усталеними словосполученнями, що характерні для певної сфери знань;
- належним чином оформлені цитування;
- самоцитуванням (фрагментами тексту, що належать автору твору, опубліковані або оприлюднені в електронній формі ним у інших творах), якщо воно допускається редакційною політикою видання.

8.4. Показники оригінальності (унікальності) академічних текстів (у %)

можуть бути змінені за рішенням Комісії та фіксуються у відповідному протоколі засідання з урахуванням специфіки спеціальностей із зазначенням підстав такої зміни, але не може бути суттєво нижчою за рекомендовані. Ця норма доводиться до відома автора (авторів).

Остаточне рішення про прийняття чи відхилення поданого тексту твору може прийняти лише Комісія, це рішення обов'язково має бути аргументовано і зафіксовано у висновку.

9. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

9.1 Відповідальність за дотримання академічної доброчесності під час здійснення освітньо-наукової діяльності покладається на здобувачів вищої освіти та педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників Інституту.

9.2 За порушення академічної доброчесності вказані нижче співробітники Інституту та посадові особи можуть застосовувати заходи впливу до порушників академічної доброчесності.

9.2.1 Викладач може застосовувати стосовно здобувачів вищої освіти, які порушили академічну доброчесність, такі заходи:

- зниження результатів оцінювання контрольної роботи, іспиту, заліку тощо;
- повторне проходження оцінювання контрольних робіт, іспитів, заліків тощо;
- призначення додаткових контрольних заходів (додаткові індивідуальні завдання, додаткові контрольні роботи, тести тощо).

9.2.2 Керівник кваліфікаційної роботи може застосовувати стосовно здобувачів вищої освіти, які порушили академічну доброчесність, такі заходи:

- зниження результатів оцінювання кваліфікаційної роботи;
 - повторне виконання окремого розділу (розділів) кваліфікаційної роботи.
- Деталізація академічної відповідальності може бути зазначена в регламенті дисципліни або регламенті виконання кваліфікаційної роботи.

9.2.3 Завідувачі кафедр можуть застосовувати стосовно здобувачів вищої освіти, які порушили академічну доброчесність, такі заходи:

- повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;
- повторне виконання кваліфікаційної роботи;
- проведення додаткової перевірки інших робіт, автором яких є порушник.

9.2.4 Завідувачі кафедр, керівники структурних підрозділів, які регулюють освітньо-наукову діяльність, та проректор з науково-педагогічної роботи Інституту можуть застосовувати стосовно педагогічних, науково-педагогічних, наукових працівників Інституту або структурного підрозділу, які порушили академічну доброчесність, такі заходи:

- проведення додаткової перевірки на наявність ознак академічного

плагіату всіх робіт, автором яких є порушник;

- відкликання з розгляду (друку) робіт, автором яких є порушник і підготовка яких була здійснена з порушенням академічної доброчесності.

9.3 За порушення академічної доброчесності здобувачі вищої освіти можуть бути притягнені до таких видів академічної відповідальності:

- зауваження (стосується лише здобувачів фахової передвищої освіти);
- позбавлення наданих Інститутом пільг з оплати навчання (окрім визначених законодавством);

- позбавлення права брати участь від імені Інституту у конкурсах на отримання стипендій, грантів тощо;

- повідомлення суб'єкта (фізичної або юридичної особи), який здійснює фінансування навчання (проведення наукового дослідження),

- потенційних роботодавців про вчинене порушення;

- виключення порушника з наукових проєктів, в яких він брав участь на час скоєння порушення;

- виключення з рейтингу претендентів на отримання академічної стипендії або нарахування штрафних балів у такому рейтингу,

- позбавлення академічної стипендії;

- попередження;

- відрахування із Інституту.

Вид академічної відповідальності для здобувача вищої освіти визначається із урахуванням виду скоєного порушення та інших фактів, що будуть встановлені за результатом розгляду справи.

9.4 За порушення академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин співробітники Інституту можуть бути притягнені до таких видів академічної відповідальності:

- попередження;

- позбавлення права брати участь у роботі у колегіальних органах управління Інституту або обмеження права на участь у роботі таких органів на певний термін, позбавлення права голосу на засіданнях цих органів на певний термін;

- позбавлення права брати участь у конкурсах на отримання фінансування для проведення наукових досліджень та реалізації освітніх проєктів, стипендій, грантів тощо;

- позбавлення почесних звань, нагород, стипендій тощо, присуджених Інститутом;

- відмова у розгляді Спеціалізованою Вченою радою та Вченою радою Інституту питання що до присудження освітньо-наукового (освітньо-творчого), наукового ступеня чи вченого звання відповідно;

- клопотання у встановленому порядку на основі рішення Вченої ради Інституту, що введене в дію наказом ректора перед відповідними органами про скасування рішення Спеціалізованої Вченої ради та позбавлення присудженого наукового ступеня;

- клопотання у встановленому порядку на основі рішення Вченої ради Інституту, що введене в дію наказом ректора перед відповідними органами про

скасування рішення Вченої ради Інституту та позбавлення присвоєного вченого звання;

- позбавлення наукового консультанта права участі у підготовці та/або атестації наукових кадрів;

- позбавлення голови і членів постійно діючих або одноразово створених спеціалізованих вчених рад, членів комісії з попереднього розгляду дисертацій та опонентів права участі в атестації наукових кадрів.

9.5 Рішення щодо конкретного виду академічної відповідальності за порушення академічної доброчесності, визначеного п.п. 7.3 та 7.4 Положення приймається робочою комісією та/або Комісією з етики та управління конфліктами. Комісія з етики та управління конфліктами відповідно до видів академічної відповідальності, що зазначені п.п. 7.3 та 7.4 Положення може визначати академічну відповідальність, а також надавати рекомендації розгляду ректором, Вченою радою інституту або іншими органами та посадовими особами (відповідно до розподілу повноважень) або клопотання перед Міністерством освіти і науки України, Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти, іншими відомствами на національному та міжнародному рівнях щодо призначення для відповідних видів академічної відповідальності.

9.6 Розгляд Комісією з етики та управління конфліктами справи про скасування рішення про присудження першого або другого ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації (далі – рішення 1) (на основі експертного висновку за формою, зазначеною у п. 6.7 Положення) завершується в один із способів:

- рішенням (далі – рішення 2) про скасування рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації;

- рішенням про відсутність підстав для прийняття рішення 2.

У разі підтвердження факту порушення академічної доброчесності особою, якій вже присуджено ступінь вищої освіти першого або другого рівня та присвоєно відповідну кваліфікацію Інститут скасовує рішення 1 на основі рішення Комісії з етики та управління конфліктами наказом ректора за рішенням Вченої ради Інституту відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 26 серпня 2021 року № 897.

Скасування рішення 1 здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про освіту» у разі виявлення, зокрема у кваліфікаційній роботі, академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації, списування, обману, хабарництва.

У разі скасування рішення 1 Комісія з етики та управління конфліктами протягом трьох робочих днів інформує особу, щодо якої прийнято рішення 2, Інститут звертається до МОН із заявою про внесення відповідної інформації до Єдиної державної електронної бази з питань освіти, документує рішення 2 в особовій справі особи, щодо якої прийнято рішення 2, а також розміщує зазначену інформацію у відкритому доступі на офіційному веб-сайті закладу вищої освіти. В інформації у відкритому доступі відображаються рік випуску, спеціальність, спеціалізація та/або освітня програма, серія та реєстраційний номер документа про освіту.

У разі скасування рішення і через виявлення у кваліфікаційній роботі

здобувача вищої освіти академічного плагіату, фабрикації чи фальсифікації, Комісія з етики та управління конфліктами зобов'язана протягом чотирьох місяців з дати скасування рішення провести перевірку інформації щодо можливих фактів порушення академічної доброчесності керівником здобувача вищої освіти під час написання здобувачем кваліфікаційної роботи та за необхідності за результатами перевірки вжити дії, передбачені цим Положенням.

9.7. Застосування конкретного виду академічної відповідальності за порушення академічної доброчесності здійснюється з урахуванням:

- визнання порушником провини у порушенні академічної доброчесності, усвідомлення ним неприпустимості подальших порушень;
- наявності співпраці з комісією або відмова від співпраці під час розгляду справи про порушення;
- систематичності вчинення порушень, їх сукупності;
- ступеня впливу порушення на репутацію Інституту, кафедри, тощо;
- ступеня впливу порушення на якість та подальші результати навчання (для здобувачів вищої освіти) та здійснення освітньої і наукової діяльності (для педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників).
- інших обставин вчинення порушення.

9.8. За кожне порушення академічної доброчесності здобувачі вищої освіти та педагогічні, науково-педагогічні, наукові працівники Інституту або структурного підрозділу можуть бути притягнуті як до одного, так і до кількох видів академічної відповідальності. Також можуть розглядати питання щодо вчинення дій, які містять ознаки порушення академічної доброчесності, з наданням рекомендацій щодо притягнення до інших видів відповідальності, передбачених чинним законодавством України (дисциплінарна, цивільно-правова, адміністративна, кримінальна відповідальність).

9.9. У разі встановлення факту порушення академічної доброчесності у роботах здобувача освіти будь-якого рівня під час навчання, а також у особи, якій вже присуджено ступінь вищої освіти будь-якого рівня та присвоєно відповідну кваліфікацію, де передбачалось керівництво (консультування), в Інституті має бути ініційований розгляд справи про потенційне порушення академічної доброчесності керівником (консультантом) роботи.

10. ПРОЦЕДУРА АПЕЛЯЦІЇ

10.1 У разі незгоди з рішенням щодо притягнення до академічної відповідальності особа, що звинувачена у порушенні, має право на апеляцію.

Апеляція подається особисто порушником на ім'я ректора у десятиденний термін після оголошення рішення комісії. У разі надходження апеляції, ініціатором якої є здобувач вищої освіти, або педагогічний, науково-педагогічний та науковий працівник Інституту, розгляд апеляції здійснюється апеляційною комісією, створеною за наказом (дорученням) ректора.

У разі надходження апеляції за заявами сторонніх осіб (а також на виконання доручень Міністерства освіти і науки України, відповідних державних установ) розгляд апеляції здійснюється за наказом ректора Комісією

з етики та управління конфліктами.

10.2. Апеляція розглядається відповідною комісією у тижневий термін з наступного дня після виходу наказу (доручення) ректора про розгляд апеляції, якщо інший термін не зазначено в наказі (дорученні). Висновки комісії оформлюються відповідним протоколом та подаються на розгляд ректору (або уповноваженій ним особі), який приймає остаточне рішення щодо результатів розгляду порушення (призначення виду академічної відповідальності, рекомендація щодо розгляду питання про призначення виду академічної відповідальності Вченою радою тощо).

10.3. У разі оскарження рішення про встановлення порушення академічної доброчесності у зовнішніх інстанціях Інститут, у рамках чинного законодавства, за вимогою суду, Міністерства освіти і науки України, Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти та інших установ повинен надати матеріали справи.

10.4. Особа, стосовно якої прийнято рішення 2, та/або заявник, та/або представник зазначених сторін протягом двох місяців з дати прийняття рішення 2 мають право подати апеляцію до МОН або оскаржити його в суді.

Апеляція подається у довільній письмовій формі або в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису та/або кваліфікованої електронної печатки. Вказана апеляція стосується дотримання Інститутом процедури скасування рішення 1 та не стосується розгляду порушення академічної доброчесності по суті. Подана апеляція повинна містити таку інформацію: прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи, стосовно якої прийнято рішення 2, рік присудження ступеня вищої освіти, відомості про прийняте Інститутом рішення 2, підстави для апеляції та інформацію, що їх підтверджують, вимоги щодо скасування рішення за результатами розгляду апеляції, зокрема про повторний розгляд справи про порушення академічної доброчесності.

Інститут протягом двох тижнів на вимогу Міністерства освіти і науки України під час проведення апеляції зобов'язаний надати матеріали, на основі яких затверджено висновок про наявність виявлених фактів порушень академічної доброчесності, протоколи та інші матеріали, якими задокументовано реалізацію процедури скасування рішення.

10.5. На рішення Міністерства освіти і науки України про скасування рішення спеціалізованої Вченої ради про присудження наукового ступеня доктора наук або про позбавлення наукового ступеня відповідна особа може подати апеляцію до Міністерства освіти і науки України не пізніше ніж через два місяці з дня його прийняття.

11. ПРАВА ОСОБИ-ПОРУШНИКА АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

11.1. Права особи, стосовно якої порушено питання про порушення нею академічної доброчесності, визначаються п. 6.5 Положення.

11.2. Особа, яка має ступінь вищої освіти першого або другого рівня та якій

присвоєно відповідну кваліфікацію, до подання експертного висновку, що готується за результатами розгляду справи про порушення академічної доброчесності, може добровільно відмовитися від ступеня вищої освіти та відповідної кваліфікації, подавши до Інституту відповідну заяву в довільній формі, завірену нотаріально або з використанням кваліфікованого електронного підпису.

Подана заява про відмову від ступеня вищої освіти та відповідної кваліфікації не може бути відкликана з дня прийняття Інститутом рішення 2.

Протягом десяти робочих днів із дня надходження Інститут приймає рішення 2, яке набирає чинності через шість місяців з дати його прийняття.

11.3. Особа, стосовно якої скасовано рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації, має право поновитися для здобуття вищої освіти. При цьому (за наслідком подання вказаною особою заяви проректору з науково-педагогічної роботи, проректор має право визнати та перезархувати не більше 50 відсотків кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи, отриманих за освітньою програмою, за якою скасовано рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації.

11.4. У разі добровільної відмови від ступеня вищої освіти та відповідної кваліфікації особа має право поновитися для однократної підготовки та проходження компонента (компонентів) атестації, де було порушено академічну доброчесність. При цьому (за наслідком подання вказаною особою заяви проректору з науково-педагогічної роботи, проректор має право визнати та перезархувати повний (за винятком кредитів, пов'язаних з академічною недоброчесністю) обсяг кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи, отриманих за освітньою програмою, за якою скасовано рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації.

12. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

12.1. Положення розглядається і схвалюється Вченою радою Інституту та вводиться в дію наказом ректора Інституту.

12.2. Зміни та доповнення до цього Положення розглядаються і схвалюються Вченою радою Інституту та вводяться в дію наказом ректора Інституту.

Це Положення не є оригінальним науковим текстом та укладачі не претендують на авторство і першоджерело. Цей текст створено на основі європейських і вітчизняних практик, нормативних документів, методичних розробок окремих закладів вищої освіти, а також на матеріалах і кейсах Національного агентства і забезпечення якості вищої освіти.

ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І ПІДПРИЄМНИЦТВА»
ПВНЗ «ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ І ПІДПРИЄМНИЦТВА»

ПРОТОКОЛ
онлайн засідання комісії з академічної доброчесності

__ . __ .20 __

Київ

№ ____

Комісія у складі:

Голова комісії: _____

Члени комісії: _____

Розглядали:

звіт подібності, який був згенерований Системою виявлення і запобігання плагіату щодо роботи:

Автор:

Співавтор:

Назва:

Науковий керівник:

Коефіцієнт подібності:

Коефіцієнт цитування:

Дата створення звіту:

Після аналізу Звіту подібності констатуємо наступне:

Запозичення, виявлені в роботі є законними і не є плагіатом. Рівень подібності не перевищує допустимої межі. Таким чином робота незалежна і приймається.

Запозичення не є плагіатом, але перевищує граничне значення рівня подібностей. Таким чином робота повертається на доопрацювання.

Виявлено запозичення і плагіат або навмисні текстові спотворення (маніпуляції), як передбачувані спроби укриття плагіату, які роблять роботу невідповідною вимогам законодавства (Ст. 32. ЗУ Про вищу освіту, пункт 3.1, Ст. 42. ЗУ Про освіту) та вимог НАЗЯВО (Критерій 5), а також кодексу етики і процедур. Таким чином робота не приймається.

Висновок: (додатковий висновок формулюється відповідно до шкали оцінки рівня оригінальності твору, наведено нижче).

Високий (понад 70%) - Текст вважається оригінальним та не потребує додаткових дій щодо запобігання неправомірним запозиченням. Передається на розгляд Комісії академічної доброчесності.

Задовільний (від 55% до 70 %) - Наявні окремі ознаки академічного

плагіату. Слід пересвідчитись у наявності посилань на першоджерела для цитованих фрагментів. Передається на розгляд Комісії академічної доброчесності, яка визначає необхідність повторної перевірки.

Низький (від 35% до 55%) - Наявні певні ознаки академічного плагіату, але матеріал може бути прийнятий за умови доопрацювання з обов'язковою наступною перевіркою на оригінальність доопрацьованого твору

Неприйнятний (менше 35%) Наявні істотні ознаки плагіату. Матеріал до розгляду не приймають.

Дата

Голова комісії: _____ (П.І.Б.)

Члени комісії: _____ (П.І.Б.)

_____ (П.І.Б.)

_____ (П.І.Б.)

Ознайомлені:

_____ (П.І.Б.)

_____ (П.І.Б.)

_____ (П.І.Б.)